

ОРГАНІЗАЦІЯ ЗАХОДІВ ПРОТИДІЇ МИТНІЙ ЗЛОЧИННОСТІ ТА МИТНОЇ ДЕЛІКТНОСТІ

Додін Є.В., д.ю.н., професор

Національний університет «Одеська юридична академія»

У статті розглядаються основні напрямки організації протидії митній злочинності та митній деліктності. Особлива увага приділяється важливості захисту національної безпеки в митній справі, що обумовлено особливим місцем митної злочинності та митної деліктності в структурі протиправної поведінки. Автором розглядаються організаційні заходи протидії митній злочинності та митній деліктності у зв'язку з неоднозначністю деліктної діяльності транснаціональних злочинних угруповань, лібералізацією прикордонної торгівлі, проведення митними органами «контрольованої поставки» відповідно до статей 317 МКУ 2002 р. та 456 МКУ 2011 р., моніторингу проведення ризикових митних операцій тощо.

Ключові слова: митна злочинність, митна деліктність, порушення митних правил, прикордонна торгівля, ризик, управління ризиками.

Додін Є.В. ОРГАНИЗАЦИЯ МЕРОПРИЯТИЙ ПРОТИВОДЕЙСТВИЯ ТАМОЖЕННОЙ ПРЕСТУПНОСТИ И ТАМОЖЕННОЙ ДЕЛИКТНОСТИ / Национальный университет «Одесская юридическая академия», Украина

В статье рассматриваются основные направления организации противодействия таможенной преступности и таможенной деликтности. Особое внимание уделяется важности защиты национальной безопасности в таможенном деле, что обусловлено особым местом таможенной преступности и таможенной деликтности в структуре противоправного поведения. Автором рассматриваются организационные меры противодействия таможенной преступности и таможенной деликтности в связи с неоднозначностью деликтной деятельности транснациональных преступных группировок, либерализацией приграничной торговли, проведения таможенными органами «контролируемых поставок» в соответствии со статьями 317 ТКУ 2002 г. и 456 ТКУ 2011 г., мониторинга проведения рискованных таможенных операций и т.д.

Ключевые слова: таможенная преступность, таможенная деликтность, нарушение таможенных правил, приграничная торговля, риск, управление рисками.

Dodin E.V. ORGANIZATION ACTION RELUCTANCES TO CUSTOMS CRIMINALITY AND CUSTOMS DELIKTNOSTI / National university «Odessa law academy», Ukraine

The article deals with the main directions of the organization of anti-crime and customs of the customs of tort. Particular attention is paid to the importance of protecting national security in customs because of the special place of customs crime and customs in the structure of the tort of wrongful conduct. The author considers the organizational measures against crime and customs of the customs of tort in connection with the ambiguity of the tort of transnational criminal groups, the liberalization of cross-border trade, the customs authorities of the "controlled delivery" in accordance with Articles 317 and TAS 2002 TAS 456 in 2011, monitoring, taking risks customs operations, etc.

Key words: customs crime, customs tort, breach of customs regulations, cross-border trading, risk, risk management.

Порушення митних правил (або як визначають ці дії міжнародні конвенції з питань митної справи – порушення митного законодавства) – це митна злочинність та митна деліктність, що займає особливе місце в системі протиправної поведінки, загрожує не тільки національній, але й міжнародній безпеці, незалежно від того, скоєні ці діяння транснаціональними організованими злочинними угрупованнями або однією фізичною особою; резидентом чи нерезидентом нашої країни тощо. Декриміналізація, деяких митних злочинів, або їх гуманізація, яка зроблена законом «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо гуманізації відповідальності за правопорушення у сфері господарської діяльності)» [1] в жодному разі не змінює стану їх суспільної небезпеки. Вони як були, так й залишаються діяннями, визнаними світовим суспільством як ті що «ставлять загрозу економічним, соціальним та фіскальним інтересам держав та законним інтересам торгівлі» [2].

На протязі історії проходить зміна предметів митних злочинів (від презервативів до військової техніки та предметів «подвійного» призначення) форм, методів, заходів та засобів скоєння злочинів та проступків у сфері митної справи. Незважаючи на зміни кримінологічних, криміналістичних, адміністративно-деліктологічних характеристик правопорушень у сфері митної справи, загальний характер їх суспільної безпеки залишається постійним, бо залишається постійним їх спрямованість на порушення правил переміщення товарів через митний кордон України, які забезпечують, як пише П.В. Пашко «митну безпеку нашої держави». Роз'яснюючи це поняття, дослідник зазначає, що «митну безпеку можна визначити

як стан захищеності митних інтересів держави» [3]. Ці ідеї знайшли своє закріплення у ст.6 Митного кодексу України 2011 р., якою встановлюється, що митні інтереси України – це її національні інтереси, забезпечення та реалізація яких досягається здійсненням митної справи, а також митна безпека – це стан захищеності митних інтересів України [4].

Дуже добре, що законодавець звернув увагу на важливість захисту національних інтересів (національної безпеки) у такій її сфері, як митна справа, оскільки невідомо, від кого (чого) та навіщо захищати митні інтереси держави: від іноземних держав, підприємців (резидентів та нерезидентів) тощо. Тому знову звернемо увагу на монографію П.В. Пашка «Митна безпека», де розкривається мета та зміст поняття «митна безпека».

По-перше, автор стверджує, що метою системи митної безпеки є досягнення усталеної та передбаченої роботи митної служби, достатнього рівня сприяння зовнішньоекономічній діяльності в нестабільних зовнішніх і внутрішніх умовах, забезпечення зниження ризиків, а також виявлення та нейтралізації ризик-чинників, які безпосередньо впливають на стан реалізації митної справи й опосередковано – на зовнішньоекономічну діяльність та її ефективність. По-друге, її змістом є комплекс (система) ефективних економічних, правових, політичних та інших заходів держави, суспільства й людей щодо захисту інтересів (у тому числі, інтересів власності) народу та держави у зовнішньоекономічній сфері і, зокрема, у митній сфері.

Такий складний та різноманітний зміст забезпечення митної безпеки обумовлений особливим місцем митної злочинності та митної деліктності у структурі протиправної поведінки, яка в більшості країн світу тягне правову (кримінальну, адміністративну, поліцейську, фінансову та інші види) відповідальність. Зазначимо про особливості криміналістичної та кримінологічної митної злочинності, а також адміністративно-митної деліктності, оскільки порушення митного законодавства¹, здійснюється міжнародними організованими злочинними угрупованнями, організованими транскордонними злочинними угрупованнями, угрупованнями за участі резидентів та нерезидентів та іншими суб'єктами злочинної митно-деліктної діяльності.

Не будемо акцентувати увагу на особливостях інших елементів криміналістичної характеристики митних злочинів (засобів заходів, здійснення), оскільки вони з кожним роком змінюються, тому пошук протидії цим злочинам є завданням криміналістичної науки, яка повинна постійно відстежувати зміни у способах, заходах та методах прояву митної злочинності та пропонувати адекватні їм міри. Необхідно зазначити, що висувати такі вимоги до адміністративно-правової та адміністративно-деліктологічної науки безпідставно, незважаючи на те, що адміністративно-митна деліктність відповідно митної статистики домінує у структурі правопорушень митного законодавства, оскільки ці питання ніколи не були предметом її дослідження, з іншого боку – протидія митній деліктності, як і протидія адміністративній деліктності завжди ґрунтується на основних принципах превенції кримінальних злочинів, сформульованих представниками кримінологічної та криміналістичної наук.

В юридичній літературі нашої держави, на жаль, питанням причин та умов митної злочинності зовсім не приділялося належної уваги. Відмітимо, що вони на протязі існування суспільства не залишалися незмінними. Тому змінювалася й система протидії порушенням митного законодавства. Особливо це стосується кінця ХХ – початку ХХІ століття в Україні, коли ці порушення скоювалися в умовах радикальних соціально-економічних перетворень, коли на зміну тотального контролю держави прийшов механізм регулювання торгових зв'язків учасників міжнародного ринку з використанням інструментів і методів, традиційних для країн з ринковою економікою. Період лібералізації й активізації зовнішньоекономічної діяльності став періодом росту митної злочинності.

Україна значною мірою ставала об'єктом експансії міжнародного наркобізнесу, а злочинні групи вітчизняних наркодільців вступали в активну взаємодію з ним. Постійно зростаючий

¹ Цей термін у Міжнародній Конвенції про взаємну адміністративну допомогу у відверненні, розслідуванні та припиненні порушень митного законодавства 1977 р., означає всі установчі та регулюючі положення, що застосовуються або контролюються митними адміністраціями у зв'язку з імпортом, експортом або транзитом товарів; термін «порушення митного законодавства» означає будь-яке порушення або спробу порушення митного законодавства.

запит на зброю у кримінальній сфері, інтернаціоналізація злочинних товариств загострили проблему контрабанди зброї та боєприпасів. Збільшувався об'єм нелегального обороту культурних цінностей через митний кордон. У 90-х роках активізувалася діяльність організованих злочинних груп, які спеціалізуються на незаконному вивозі культурних цінностей. Митні органи все частіше мали справу не з випадковими контрабандистами, а з структурами, діючими в рамках добре організованого тіньового бізнесу. Зростала кількість правопорушень у сфері переміщення валютних цінностей. Однією із більш привабливих сфер діяльності кримінальних структур становився нелегальний оборот об'єктів інтелектуальної власності. Збільшувався вплив організованої злочинності у сфері контрабанди алкоголю. Були розповсюджені незаконний ввіз у країну автомобілів, отримання неконтрольованих державою доходів за рахунок масового ухилення від сплати митних платежів, використання реімпортних поставок автомобілів, виготовлених на вітчизняних заводах. В орбіту інтересів деяких злочинних груп попадали сфери, які приносили великий прибуток: експорт нафти, металів, деревини, імпорт продовольчих та інших товарів.

У кінці ХХ ст. торгівля наркотиками перевищила річний світовий оборот від торгівлі автомобілями і склала 8 % від всієї світової торгівлі.

Особливістю митних злочинів є скоєння їх значною мірою організованими злочинними формуваннями, хоча виявляється таких злочинів відносно небагато. Предметом посягання організованих злочинних формувань є наркотичні засоби, зброя, ядерні матеріали і компоненти хімічної зброї, автотранспортні засоби, рідкоземельні матеріали, культурні цінності та ін.

Скоєння митних злочинів у зовнішньоекономічній діяльності обумовлено деякими специфічними процесами. Це непродумані заходи економічної політики, зокрема невинувато високі ставки мита, необґрунтовані преференції, висока ступінь складності технологічних процесів у сфері митної справи, часто невинувато заплутана система документообороту, обліку й контролю та ін. Вказані обставини об'єктивно штовхають частину учасників зовнішньоекономічної діяльності до пошуку «обхідних» шляхів при переміщенні товарів, залучення до цієї діяльності співробітників митних органів. Розширену характеристику головного системообразуючого злочину, який історично поклав підстави виникнення поняття «митна злочинність», що у більшості міжнародних документах та кримінальному законодавстві більшості зарубіжних країн визначається як «контрабанда» дав П.В. Пашко. Наведемо її повністю. Сьогодні, зазначає вчений, можна констатувати, що контрабанда – це загроза національній та міжнародній безпеці, про що свідчать її основні риси, характер і наслідки прояву, а саме:

- контрабанда є одним із видів транснаціональної організованої злочинності;
- високий рівень контрабанди як форми організованої злочинності створює атмосферу суспільної недовіри до уряду й державних установ;
- існування контрабанди сповільнює процес розвитку правової ринкової економіки;
- суспільна небезпека контрабанди полягає в тому, що під час незаконного переміщення через митний кордон товарів і предметів порушується порядок державного регулювання зовнішньоекономічної діяльності;
- контрабанда тісно пов'язана з іншими видами злочинності (зокрема, з хабарництвом і корумпованістю державних посадових осіб, тероризмом та відмиванням грошей, вивезенням культурних цінностей країн);
- контрабанда сприяє незаконному обігу в Україні й світі наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, завдає шкоди здоров'ю людей, відносинам співпраці держав у боротьбі з міжнародним наркобізнесом;
- контрабанда зброї є одним з особливо небезпечних її напрямків, оскільки неконтрольовані розповсюдження й нагромадження зброї сприяють дестабілізації політичної ситуації у світі;
- особливості та небезпечність контрабанди ядерних матеріалів зумовлює важливість безпеки ядерних об'єктів [3].

Дослідження вказують на нижче вказані обставини, що визначають митну злочинність та її рист:

- 1) форсована лібералізація зовнішньоекономічної діяльності;
- 2) відсутність ефективного контролю з боку правоохоронних відомств за походженням та рухом капіталів через митний кордон України;
- 3) здійснення державою протекціоністської митної політики шляхом введення непомірно високих ставок ввізного мита;
- 4) низька ступінь інформованості громадян про митні процедури та правила здійснення зовнішньоекономічних угод;
- 5) невизначений статус та прозорість кордонів між державами, які входять до СНД, та країнами Європейського Союзу;
- 6) широкі можливості для здійснення транзитних операцій, що виникли як наслідок краху системи соціалізму та кримінального правосуддя в країнах так званого «соціалістичного табору»;
- 7) масова інтеграція населення, яка є джерелом для скоєння контрабанди та інших митних злочинів на території ряду країн;
- 8) відсутність в актах міжнародного права і національному кримінальному законодавстві норм про відповідальність за легалізацію злочинних доходів з використанням офшорних компаній й зон, розташованих і створених на території ряду країн;
- 9) поява нових форм та видів організованих злочинів, в результаті чого правоохоронні органи, в тому числі митні, стикаються зі значними труднощами припинення діяльності злочинних організацій. Такі причини та умови митної злочинності та митної деліктності не можуть не обумовити застосування щодо їх протидії не тільки визначеними кримінологічною наукою засобами, а й загально-соціальні запобігання злочинності, соціально-кримінологічне запобігання, індивідуальне запобігання тощо, але й інших специфічних прийомів, заходів та методів, що адекватно сутності та характерним ознакам того чи іншого напрямку протиправної поведінки. Тому цілком погоджуючись з авторами підручника «Кримінологія», що запобігання злочинності – це сукупність різноманітних видів діяльності і заходів у державі, спрямованих на вдосконалення суспільних відносин з метою усунення негативних явищ та процесів, що породжують злочинність або сприяють їй, також недопущення вчинення злочинів на різних стадіях злочинної поведінки [5], слід звернути особливу увагу на специфіку попередження митної злочинності та митної деліктності.

По-перше, ця група деліктної діяльності неоднозначна. Це діяльність транснаціональних злочинних угруповань; це діяльність злочинних угруповань, створених як на підставі спільних інтересів резидентів і нерезидентів, так і за участю мешканців.

Слід мати на увазі, що в основі організації цього напрямку юрисдикційної діяльності різних ланок та структур міжнародної спільноти покладено, по-перше, намагання встановити єдиний підхід до поняття «порушення митного законодавства» як до кримінального злочину, також до поняття адміністративного (поліцейського) митного правопорушення, що створює підстави для загальної оцінки з боку світового суспільства правопорушень митного законодавства як діянь, які порушують нормальні міжнародні торговельні зв'язки, фінансову та фіскальну дисципліни в державі та негайно впливають на певні сфери життя. По-друге, намагання створити підстави як до об'єднання спільних зусиль держав у протидії цим проявам порушень митного законодавства, так й забезпечити отримання негайно необхідної інформації (причому, у встановленому формалізованому виді), як від окремих країн (в особі уповноважених державних структур), від уповноважених підрозділів міжнародних та регіональних організацій (Інтерпол, Європол тощо). По-третє, намагання створити структурні та інфраструктурні об'єкти, за допомогою яких слід організувати підвищення ефективності превенції цього прошарку протиправної поведінки, яке своїм об'єктом вважає не тільки суто національні інтереси, а й інтереси значної кількості країн світу. Це створення робітничих (консультаційних, дорадчих та іншого виду) об'єднань, організацій тощо; це створення спільних пунктів митного пропуску;

це спільне з митними підрозділами інших держав проведення митного контролю. Більше того, це дозвіл не на особисте спілкування керівництва митниць (митних постів, митних агентств та інших державних установ) із посадовими особами суміжної митної держави та розробку не тільки планів спільної діяльності, але й планів проведення спільних операцій по забезпеченню виконання дотримання порядку переміщення через митний кордон держави (союзу держав) товарів та інших предметів.

По-друге, лібералізація прикордонної торгівлі, на жаль, призвела до різкого зростання транскордонних порушень митного законодавства, однак, враховуючи новизну цієї групи порушень, правова наука ще не запропонувала науково обґрунтованих рекомендацій щодо їх превенції. Тому скористаємося думками молодого вченого кафедри морського та митного права В. Качана, який вважає, що основними завданнями профілактики правопорушень у сфері здійснення прикордонної торгівлі є:

- 1) формування законослухняної поведінки громадян і посадових осіб;
- 2) зниження розмірів збитків та втрат від правопорушень, що виникають в прикордонній торгівлі;
- 3) усунення причин і умов скоєння правопорушень;
- 4) недопущення вчинення правопорушень з боку суб'єктів прикордонної торгівлі [6].

Однак специфіка митної злочинності та митної адміністративної деліктності обумовлює необхідність застосування в їх протидії також специфічних методів та заходів. Одна з них визначена в статті «Контрольована поставка» в розділі XVII «Запобігання та протидія контрабанди». По-перше, незважаючи на зміну назви розділу, який названий не тільки розкриття «заходів щодо запобігання контрабанди», а й «заходи протидії контрабанди» (а це, як стверджують кримінологи, – різні поняття), у цьому розділі були реалізовані норми МКУ 2002 р., що втрачає свою чинність. Тобто ніяких нових заходів щодо запобігання та протидії контрабанді (р.66 МКУ 2011) законодавець не визначив. Тому виникає питання: навіщо змінювати назву розділу, якщо зміст його як і раніше містив, так й у новому варіанті містить усього 2 статті, причому текст яких нічим не відрізняється від змісту ст.ст.317 та 318 МКУ 2002 року [7]. Однак не будемо звертати увагу на недоробки авторів нового головного митного акта. Звернемо лише на їх помилки при розкритті змісту «контрольована поставка...». Вона визначає, як і раніше, таку діяльність як метод виявлення джерел і каналів незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, осіб, які беруть участь у цьому (ст.317 МКУ 2002 року, ст.456 МКУ 2011 року). На жаль, редакція МКУ, що починає діяти з 1 січня 2012 року не врахувала нових змін у законодавстві, це по-перше, а по-друге, пройшла зміна диспозиції ст.305 КК України за контрабанду фальсифікованих лікарських засобів [8]. Вона зараз передбачає кримінальну відповідальність. Тобто, сфера застосування «контрольованої поставки» повинна бути розширена й застосована при визначенні кінцевого призначення транзиту не тільки наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів чи прекурсорів, але й фальсифікованих лікарських засобів.

По-друге, на засоби, що знайшли своє визначення та розкриття в нормативних актах ДМСУ. Це стосується, головним чином, моніторингу проведення ризикових митних операцій. В юридичній літературі (особливо в навчально-методичній) проблемам визначення ризику та його впливу на оцінку стану правовідносин приділяється увага лише у цивільно-правовій літературі, інші галузі правової науки, у тому числі й митно-правова, були індиферентними. Однак в останній час проявляється інтерес до проблем визначення митних операцій, здійснення яких завдають шкоди митним інтересам («митної безпеки» за визначенням ст.6 МКУ 2011 р.). Тому МКУ 2011 р. вперше в митному законодавстві звернув увагу на необхідність не тільки на врахування ризиків митної справи, а й необхідність управління ними. У зв'язку з чим, у МКУ 2011 р. з'явилася глава 52 «Цілі застосування системи управління ризиками», аналогів якої в попередньому митному законодавстві України ще не було ст.361 роз'яснює цей термін таким чином: управління ризиками – це робота митних органів з аналізу ризиків, виявлення та оцінки ризиків, розроблення та практичної реалізації заходів, спрямованих на мінімізацію ризиків, оцінки ефективності та контролю застосування цих заходів. Під ризиком розуміється ймовірність недотримання вимог законодавства України з питань митної справи.

Реалізація цього напрямку превенційної роботи митної системи потягла услід й деякі інфраструктурні зміни в центральному апараті митної служби, що полягає, у першу чергу, у змінах її правового статусу (завдань, обов'язків, заходів, засобів та інших елементів, які головним чином створюють підстави надання (отримання) цього статусу). Це обумовило також й зміну назви підрозділу Державної митної служби України, на який були покладені завдання щодо організації протидії контрабанди та порушенням митних правил. Раніше він мав назву «Департамент боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил» та діяв на підставі Положення про нього, затвердженого наказом ДМСУ від 17.06.2010 р. № 655 [9]. Зараз він має назву «Департамент боротьби з контрабандою, аналізу ризиків та протидії корупції ДМСУ» та діє на підставі Положення про нього, затвердженого наказом Державної митної служби України від 07.04.2011 № 289 [10]. Департамент є регіональною митницею, яка в межах своєї компетенції та делегованих Держмитслужбою повноважень здійснює на митній території України митну справу та забезпечує комплексний контроль за додержанням законодавства України з питань митної справи, керівництво та координацію діяльності інших регіональних митниць, митниць із питань боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил, аналітичної роботи, контрольно-перевірочної роботи, протидії корупції.

Першими результатами цього напрямку роботи Департаменту є визначення країн «групи ризику», тобто країн, «походження або відправлення з яких товарів потребує від митних органів особливої уваги». Після визначення країн групи ризику Держмитслужби України регіональні (обласні) митниці розробили та втілили механізм здійснення митного контролю товарів, країна походження або відправлення яких, відноситься до цієї групи країн. Прикладом цього може бути Наказ Київської регіональної митниці «Про затвердження Порядку дій структурних підрозділів Київської регіональної митниці під час здійснення митного контролю товарів, країна походження або відправлення яких, відноситься до країн «групи ризику» від 31 жовтня 2001 р. № 1655 [11]. У Порядку зазначено, що митний контроль товарів, які надійшли з країн «групи ризику», що зазначені в пункті 1 Додатку до цього Порядку, здійснюється з обов'язковим залученням посадових осіб сектору по боротьбі з незаконним переміщенням наркотиків та зброї оперативного відділу служби боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил. Митний огляд товарів, які переміщуються в Україні автомобільним транспортом, безпосередньо з країн «групи ризику», що зазначені в пункті 2 Додатку до цього Порядку, здійснювати із залученням кінологічних команд та застосуванням технічних засобів митного контролю.

ЛІТЕРАТУРА

1. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо гуманізації відповідальності за правопорушення у сфері господарської діяльності): Закон України від 27.09.2011 р. реєстраційний номер 9221 / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb_n/webproc4_1?id=&pf3511=41271
2. Міжнародна конвенція про взаємну адміністративну допомогу у відверненні, розслідуванні та припиненні порушень митного законодавства від 09.06.1977 р. / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_926
3. Пашко П.В. Митна безпека (теорія, методологія та практичні рекомендації): монографія / П.В. Пашко. – Одеса : АТ «ПЛАСКЕ», 2009. – 628 с.
4. Митний кодекс України від 11.07.2002 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – № 38-39. – Ст. 288.
5. Кримінологія / за ред. проф. В.В. Голіни. – Х.: Право, –2009. – 196 с.
6. Качан В.В. Відповідальність учасників прикордонної торгівлі за порушення митних правил / В.В. Качан // Митна справа. – 2011. – № 3. – С. 79-102.
7. Проект Закону про внесення змін до Митного кодексу України та деяких інших законодавчих актів України // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb_n/webproc4_1?id=&pf3511=40331
8. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 25-26. – Ст. 13.

9. Про організаційне вдосконалення діяльності підрозділів митних органів, що здійснюють заходи з боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил: Наказ Державної митної служби України від 17.06.2010 р. № 655 / [Електронний ресурс]. – Режим доступ: <http://zakon.nau.ua/doc/?code=v0655342-10>
10. Про затвердження Положення про Департамент боротьби з контрабандою, аналізу ризиків та протидії корупції ДМСУ: Наказ Державної митної служби України від 07.04.2011 № 289 // [Електронний ресурс]. – Режим доступ: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/МК110396.html
11. Про затвердження Порядку дій структурних підрозділів Київської регіональної митниці під час здійснення митного контролю товарів, країна походження або відправлення яких відноситься до країн «групи ризику»: Наказ Київської регіональної митниці від 31 жовтня 2001 р. № 1655 (офіційно не опублікований).

УДК 351.81 (477)

ФАКТОРНИЙ АНАЛІЗ ДІЯЛЬНОСТІ МВС ІЗ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ

Доненко В.В., к.ю.н., професор

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

У статті розглянуто питання становлення наукових поглядів щодо факторів, які впливають на діяльність МВС України як основного органу публічної влади щодо забезпечення безпеки дорожнього руху. Визначаються проблеми в реформуванні МВС, оновленні змісту діяльності Державтоінспекції, формуються пропозиції щодо їх вдосконалення.

Ключові слова: безпека дорожнього руху, факторний аналіз.

Доненко В.В. ФАКТОРНИЙ АНАЛИЗ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ МВС ПО ОБЕСПЕЧЕНИЮ БЕЗОПАСНОСТИ ДОРОЖНЕГО ДВИЖЕНИЯ / Днепропетровский государственный университет внутренних дел, Украина

В статье рассмотрены вопросы становления научных взглядов на факторы, которые влияют на деятельность МВД Украины как основной орган публичной власти по обеспечению безопасности дорожного движения. Определяются проблемы реформирования МВД, обновления содержания деятельности Госавтоинспекции, формулируются предложения по ее совершенствованию.

Ключевые слова: безопасность дорожного движения, факторный анализ.

Donenko V.V. FACTORIAL ANALYSIS TO ACTIVITY MVS ON PROVISION OF SAFETY OF THE ROAD MOTION / Dnepropetrovsk state university of internal affairs, Ukraine

The article is devoted to the establishment of scientific looks at factors that influence to activity of the MIA of Ukraine as basic public power body ensuring traffic safety. Problems of reformation of the MIA, renewing of the contest of the State Automobile Inspection's activity are determined, suggestions for its improvement are formulated.

Key words: traffic safety, factor analysis.

У теперішній час необхідність забезпечити безпеку дорожнього руху, обумовлено певними факторами. Факторний аналіз постає інститутом дослідження проблем безпеки дорожнього руху, які дозволяють вивчити різні аспекти явищ, що сприятиме досягненню цілей та вирішенню поставлених задач, а в нашому дослідженні визначити основні напрямки діяльності МВС України по забезпеченню безпеки дорожнього руху [1]. “Фактор” – момент, суттєва обставина в будь-якому процесі, явищі.

Разом із тим, сукупність суспільних реалій, у якій відбувається в цілому діяльність МВС, у спеціальній літературі, в офіційних повідомленнях, висловах керівництва цього міністерства звичайно позначається поняттям “оперативна обстановка”. У системі МВС України термін “оперативна обстановка” є одним із найважливіших понять, яке широко використовується в практичній діяльності органів внутрішніх справ, нормативних і методичних документах, спеціальній літературі.